

der foregik i Gaar i Folketinget, og den, som jeg venter foregaar i Dag i dette høje Ting.

Det ærede Medlem mente, at Prisen paa Træ var tilstrækkelig høj i Forhold til det, der blev fastsat i Fjor. Nu er der intet Menneske, der kan nægte, at Udgifterne er steget siden da. Hvis Prisen altsaa var tilstrækkelig høj i Fjor, saa udtales der herigennem, forekommer det mig, en ret haard Døm over dem, der skulde foretage Skønnet i Fjor. Og blandt dem, der da foretog Skønnet, var ogsaa det ærede Medlems Partifælle navnlig som Medlem af Afviklingsudvalget, Folketingsmand Hr. Hauge.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Brændadministrationen og sagde dér en udmærket Ting: at det er klarere udtrykt at kalde denne Brændadministration for Ministerens Raadgivere. Det var et udmærket Fund af det ærede Medlem; det er netop det, jeg synes, man maa fastslaa, de er. Man gjorde baade i Udvalget og under de tidligere Forhandlinger om denne Sag et forfærdeligt Forsøg paa at gøre denne Brændadministration til noget, som hang højt oppe og kunde kommandere alt og alle; man paastod, at ingen havde Ansvar for, hvad den gjorde, og der var ingen, overfor hvem man kunde komme med sine Anker. Det er Ministerens Raadgivere, det var et ganske fortræffeligt Ord, det ærede Medlem dér fandt, det er Ministerens Raadgivere, og som saadanne optræder de. Er der nogen, som har noget at anke over vedrørende denne Administration, henvender de sig til Ministeren, og Ministeren er ansvarlig for den høje Rigsdag. Det er netop en overordentlig sund og god parlamentarisk Tankegang, der ligger til Grund for det Forslag, som det høje Ting i Dag skal stemme om.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Det ærede Medlem sagde, at det var spaaet mig, at det vilde gaa saa galt med Sagen i Afviklingsudvalget, efter at jeg havde begaaet den i det ærede Medlems Øjne i høj Grad urigtige Ting at foreslaa Rigsdagen at ophæve Brændselsnævnet.

Jeg maa dog i denne Forbindelse minde om, at det, jeg gjorde, var at foreslaa Rigsdagen at blive ved den allerede af Rigsdagen truffne Beslutning, idet Rigsdagen jo havde truffet den Beslutning, at Brændselsnævnet skulde ophæves senest den 1. November. Jeg fandt ikke tilstrækkelig Grund til at anmode Rigsdagen om at ophæve denne Beslutning. Men det ærede Medlem sagde altsaa, at han havde spaaet mig, at det vilde

gaa saa galt, og dér saa nu Ministeren, at det slog til. Ja, det var dog mærkeligt, at det slog til, eftersom der kræves, at 7 Medlemmer af Afviklingsudvalget skal være enige, for at en Sag kan gaa gennem Udvalget; det var altsaa tilstrækkeligt, naar blot det radikale Partis Medlemmer ikke vilde være med. Nej, der er saamænd intet mærkeligt i, at det kunde opnaas, at denne Spaadom slog til. Ikke alene har jeg — det hævder jeg — tilbudt en fuldkommen saglig Forhandling, men jeg har tilrettelagt hele Sagen saaledes, at der kunde være og blive en fuldkommen saglig Forhandling. Naar det radikale Partis Medlem i Udvalget ikke har været med hertil, bliver det det radikale Partis egen Sag, det tjener ikke dette Parti til Ære.

I sin Omtale af de forstkyndige Medlemmer sagde det ærede Medlem, at dem havde man ingen Tillid til, hvad skulde de overfor Afviklingsudvalget. Jeg tror, at det ærede Medlem har beskæftiget sig for lidt med Sagen, naar han siger, at man ingen Tillid har til de forstkyndige Medlemmer, thi det er netop det, man har. Det er de tre forstkyndige Medlemmer, der hidtil har beskæftiget sig med dette Arbejde, de har til Formand den Mand, som i alle disse Aar har været Ministeriets forstkyndige Medhjælper, og hvis det ærede Medlem vil gennemlæse Folketingsmand Hauges Udtalelser i Gaar i Folketinget, vil han se, at Hr. Hauge siger: Jeg skulde saamænd ikke sige noget som helst til, at Ministeren tog de tre, naar han blot havde taget den fjerde med — nemlig Hr. Emil Rasmussen. Hvad betyder det? Det vil sige, at man havde ikke det mindste imod, at man fortsat havde en Brændadministration, hvor netop de tre var afgørende og dannede Flertal. Derfor tror jeg ikke, man kommer nogen Vegne med at skyde disse Folk til Side. Overhovedet har disse politisk-agitatoriske Udtalelser i saa Henseende ikke saa overmaade stor Interesse; større Interesse har heller ikke Udtalelserne om, at man mener, at Forbrugerne ikke er repræsenterede. Selvfølgelig er de repræsenterede baade gennem Ministeren og gennem Afviklingsudvalget, med hvilket han drøfter alle disse Spørgsmaal.

Fremdeles siger det ærede Medlem, at jeg vil lægge hele den nye Ejendoms skyld m. m. over paa Forbrugerne; jeg vilde mene, at Skovejerne skulde ikke bære en forøget Byrde o. s. v. Nej, det har jeg slet ikke udtalt mig om. Jeg har derimod udtalt, at forøgede Udgifter af enhver Art selvfølgelig indgaar som Momenter ved Be-